



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4068/2024
23.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дражен Мијатовић адвокат из ..., против тужеих „Намтеит“ у ликвидацији из Прокупља и ЈКП „Градски водовод Прокупље“, које заступа Градско правобранилаштво Града Прокупља, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2328/2024 од 07.08.2024. године, у седници одржаној дана 23.04.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2328/2024 од 07.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П1 247/22 од 13.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се поништи као незаконито решење туженог ЈКП „Намтеит“ у ликвидацији број ... од 25.10.2022. године о отказу уговора о раду тужиоцу број ... од 27.03.2015. године са свим пратећим анексима, на основу којег је тужиоцу престао радни однос дана 18.10.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени ЈКП „Градски водовод Прокупље“ обавезе да преузме уговор о раду тужиоца број ... од 27.03.2015. године са свим пратећим анексима и да са тужиоцем заснује радни однос почев од 18.10.2022. године, и да му по том основу призна сва права на раду и по основу рада у смислу члана 147. Закона о раду и члана 6. нацрта плана статусне промене издвајања уз оснивање од 25.06.2021. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати туженом износ од 132.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2328/2024 од 07.08.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П1 247/22 од 13.05.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревидента да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП која је утицала на правилност одлуке о жалби.

Према утврђеном чињеничном стању, радни однос тужиоца престао је на основу побијаног решења туженог о отказу уговора о раду због ликвидације његовог послодавца ЈКП „Намтеум“, покренутог одлуком његовог оснивача – Скупштине општине Града Прокупља од 28.09.2022. године. Том одлуком, уписаном у регистар Агенције за привредне регистре решењем од 18.10.2022. године, предвиђено је да даном њене регистрације запосленима престаје радни однос и радно ангажовање, са правом на отпремнину, с тим да ликвидациони управник може задржати на раду одређени број запослених ради обављања послова ликвидације туженог. Током 2021. и 2022. године над ЈКП „Намтеум“ спроведена је статусна промена на основу одлуке Скупштине Града Прокупља од 18.02.2021. године („Службени лист Града Прокупља“, бр. 4 од 18.02.2021. године), према којој се из означеног привредног друштва (друштво преносилац) издваја јавно предузеће за обављање делатности стабдевања водом за пиће, управљање гробљима и сахрањивање, погребну делатност и делатност пречишћавања и одвођења атмосферских и отпадних вода (друштво стицалац). Исти градски орган је 13.06.2022. године донео одлуку о статусној промени туженог и одобрио нацрт плана поделе, као и одлуку о оснивању ЈКП „Намтеум“ и ЈКП „Градски водовод Прокупље“, које су објављене у „Службеном листу Града Прокупља“ број 24 од 13.06.2022. године. Надзорни одбор ЈКП „Намтеум“ је 12.08.2022. године донео план поделе на основу којег је на друштво стицаоца пренет новчани и неновчани капитал друштва преносиоца у одређеним вредностима. Саставни део тог плана је и списак запослених код туженог – друштва преносиоца, које ће преузети тужени – друштво стицалац. Тужилац се није налазио на том списку и након статусне промене наставио је са радом код туженог ЈКП „Намтеум“.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев за поништај оспореног решења о отказу уговора о раду, јер је одредбом члана 176. тачка 5. Закона о раду прописано да запосленом престаје радни однос независно од његове воље и воље послодавца, у случају престанка рада послодавца.

По оцени Врховног суда, изложено правно становиште нижестепених судова о законитости побијаног решења о отказу уговора о раду је правилно.

Према Закону о привредним друштвима („Службени гласник РС“, бр. 36/11 са каснијим изменама и допунама), ликвидација друштва почиње даном регистрације одлуке о ликвидацији и објављивањем огласа о покретању ликвидације, у складу са Законом о регистрацији (члан 526.). Све радње прописане одредбама чланова 524. – 548. наведеног закона (престанак рада органа управљања, постављање ликвидационог

управника, попис имовине и пријава потраживања, завршни биланс, ограничење исплата члановима друштва у ликвидацији, окончање поступака започетих пре ликвидације), указују да је послодавац тужиоца престао да обавља регистровану делатност, јер су све те радње усмерене на гашење друштва након измирења поверилаца.

Због тога, по налажењу ревизијског суда, нису основани наводи ревидента о погрешној примени материјалног права.

Оспорено решење садржи поуку о правном леку, по којој против тог решења жалба није дозвољена. Изостанак поуке о праву тужиоца на судску заштиту у радном спору, сам по себи побијано решење туженог не чини незаконитим, јер је тужилац остварио право на судску заштиту подношењем тужбе у овом спору. Тужиоцу је радни однос престао због престанка рада – ликвидације туженог, његовог послодавца, а не као вишку запослених у смислу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, да би се у процедури престанка његовог радног односа примениле одредбе чланова 153. – 160. тог закона, односно мерила и критеријуми код одлучивања који од запослених ће бити преузет од стране друштва стицаоца, а који од њих ће остати да ради у друштву преносиоцу. У спроведеном поступку утврђено је да су приликом преузимања запослених предност имали они који су у друштву преносиоцу обављали послове неопходне за делатност друштва стицаоца. Само на основу чињенице да је, након спроведеног поступка статусне промене издвајања уз оснивање покренут поступак ликвидације туженог, не може се закључити да су ти поступци били симуловани и са намером да се избегне процедура престанка радног односа тужиоца као технолошког вишка, која би захтевала примену одређених мерила и критеријума.

Тужилац се не налази на списку запослених, као саставном делу плана поделе друштва стицаоца – туженог, тако да не постоји основ по којем би тужени ЈКП „Градски водовод Прокупље“ био у обавези да преузме његов уговор о раду и да са њим заснује радни однос.

Из тих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић